

ИНТЕРВЮ

**Камелия Спасова,
акушерка в Интензивното отделение на Майчин дом - София:**

ПРЕКРАСНО Е ДА ПРЕВРЪЩАШ БОЛКАТА В НАДЕЖДА

Камелия Спасова е завършила Медицинския институт в София, специалност "Акушерка". По време на следването си идвала в Интензивното отделение към Клиниката по неонатология на Университетска акушеро-гинекологична болница "Майчин дом" - София. Тогава мислено си пожелала да работи тук и мечтата ѝ се сбъдва вече 26 години. Въпреки големите отговорности, тежките дежурства и честото недостигане, няма никакво намерение да търси нова работа или работно място - за късмет на настоящите и бъдещи майки.

"Майчин дом за мен е повече от институция. Тук винаги идвам с любов", усмихва се Камелия. Не премълчава, че е имало моменти, когато е стигала до предела на силите си и тогава ѝ минавало през главата: "Е, време ти е да помислиш за нещо друго". Но тези еретични мисли изчезвали като с магическа пръчица щом видела бебетата. Обяснява си своята държеливост с една мъдрост на Конфуций, който навремето съветвал учениците си: "Изберете си работа, която обичате и тогава тя ще се превърне във ваше хоби, в удоволствие". Твърди, че с нейната професия се получило тъкмо така. Вярва, че има нещо символично и предопределящо дори и във факта, че с проф. д-р Боряна Слънчева, която ръководи Клиниката по неонатология в Майчин дом - София, са родени на една и съща дата - 2 април.

ИНТЕРВЮ

- Уважаема акушерка Спасова, благодаря Ви, че се включихте в инициативата на БАПЗГ да представи акушерската професия пред учениците на 119-то училище в София.

- За мен беше удоволствие да се срещна с тези млади хора и да споделя с тях опита си. Казах им, че за тази професия са нужни не само високи професионални знания и умения, но е много важно да имаш и добро сърце. От действията на акушерката зависят два живота. Освен това жените трябва да чувстват акушерката не само като медицинско лице, което им помага, но и като приятелка, съратница, съветничка...

- Само, че в момента акушерките могат да се намерят само в болничната помощ, не и в доболничната, тъй като т. нар. женски консултации бяха закрити в началото на промените.

- Да, за съжаление така е. Акушерката има много знания и умения за извършва проследяваща и превантивна дейност, но засега няма тези правомощия да работи самостоятелно. В други страни обаче наши колежки дават консултации на бременни и родилки, както и на млади хора за повишаване на сексуалната култура и семейно планиране. Надявам се и ние да получим тази възможност, защото това ще бъде добре за хората.

- Повече от четвърт век Вие работите в столичния Майчин дом. Помните ли първия път, когато прекарвахте прага му?

Да, помня. Този ден не може да се изтрие от паметта ми. Бях студентка и тук карах стаж си. Когато влязох в сградата първото нещо, което видях беше голям надпис, който и сега е пред очите ми: "Да превърнем болката в надежда". Не е ли крилато?! Тъкмо това се опитвам да правя всеки ден. Всеки знае, че раждането боли, но тази болка е преодолима. Бъдещата майка трябва да бъде информирана какво ѝ предстои и да има нагласата, че в името най-голямото щастие - раждането на своя рожба - си струва да изтърпи болките. Аз работя с малки бебчета, които не могат да ми кажат колко много ги боли когато ги боцвам, или ги слагам на система, или интубирам... Затова колкото и да бързам, действвам много нежно и внимателно, защото става дума за едни съвсем малки, раними същества, които не могат да ми кажат: "Махай се, боли ме!". Опитвам по възможност да ги опазя от болката, доколкото ми позволяват знанията и реалните възможности.

- Как преодолявате страха си, когато полагате грижа за новородените в риск?

- Кураж ми дава моето желанието да направя всичко по силите си в името на живота. С колегите се налага да се борим за живота на недоносени бебета с тегло 500-600 грама. Понякога се оказва невъзможно да спасиш бебе със сериозни проблеми. В началото не понасях тази мисъл, но после си казах, че за да мога да продължа да помагам, трябва да издържа. Защото смъртта също е част от живота. За щастие разполагаме с най-модерна апаратура и спася-

ИНТЕРВЮ

ваме деца, които преди 20-30 години е било немислимо да оцелеят в състоянието, в което се намират. И тук искам да кажа нещо много важно - кувьозите нямат нищо общо с ретинопатиите на бебетата. Кувьозът е само една топла и влажна кутия, която човек е измислил, за да може недоносеното бебе да продължи да се развива в среда и условия, които максимално се доближават до условията на майчината утроба.

- Чувала съм, че кислородът в кувьоза може да увреди зрението на новороденото.

- Апаратите са съобразени с крехкостта на бебетата. Ние работим с очната клиника на болница "Токуда" и пулмолози от Александровска болница. Д-р Димитрова от "Токуда" редовно прави преглед на зрението на недоносените бебета и ако има риск за отлепване на ретината се взимат специални терапевтични мерки.

- Статистиката показва, че у нас броят на недоносените деца непрекъснато се увеличава. какви са причините за това?

- Причините са многообразни - социално-икономически, културни, въпрос на лични решения. Много съвременни жени гледат първо да направят добра кариера и когато се сетят за деца, вече е твърде късно. Тогава прибегват до възможностите на асистираната репродукция, а раждането след 35-годишна възраст крие рискове, още повече ако бременността е многоплодна. При повече от един плод има риск от преждевременно раждане. Днес като цяло жените раждат по-късно. Ако навремето нашите баби са ставали майки на 18-19-годишна възраст, сега масово жените раждат първото си дете на 26-27 години. Стресът също е негативен фактор, който влияе както на забременяването, така и на износването на плода.

- Идват ли да Ви благодарят майките и бащите за това, че сте спасили детето им?

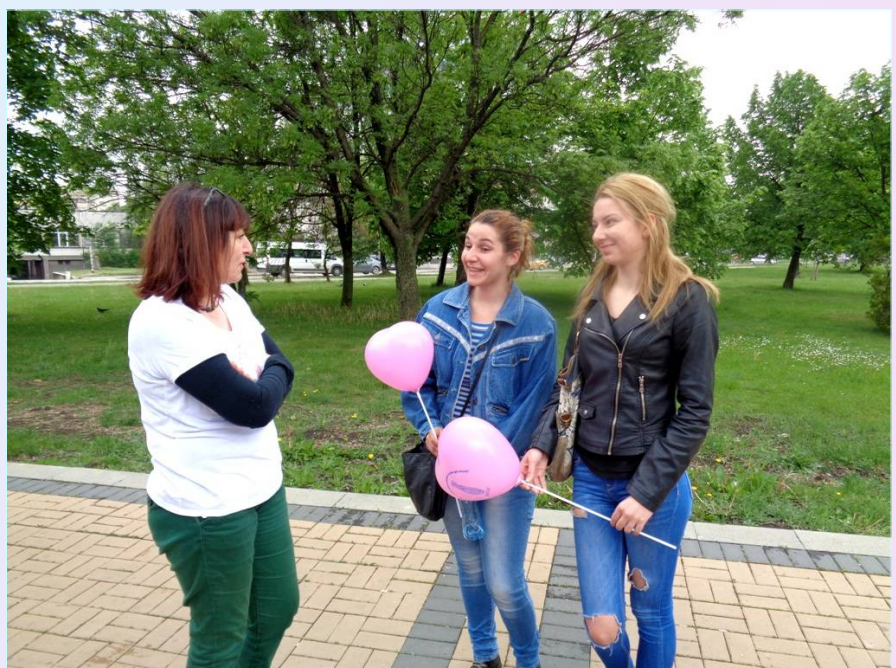
- Да, идват. Ние сме сложили в отделението снимки на много деца, на които сме помогнали. Е, на таблото няма място за всички...

Разговора води Румяна Милева

ИНТЕРВЮ

Акушерка Камелия Спасова често взема участие в информационни кампании. Снимките са запечатали моменти от кампанията по случай Световния ден на акушерката в Студентски град в София, който мина под мотото "Аз съм акушерка и съм до теб" (5-ти май 2017 г.).

Публикувано в Електронния бюлетин на БАПЗГ, брой 1/2017 г.